

Cuvîntarea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej rostită la posturile de radio și televiziune cu prilejul Anului Nou

Dragi tovarăși și prieteni,

Peste câteva minute Anul Nou ne va trece pragul. Reuniți, alături de cei dragi, în mijlocul familiilor, prietenilor, tovarășilor de muncă, întâmpinăm anul 1964 cu bucurie și voie bună.

În anul de care ne despărțim, poporul nostru a dobândit noi succese remarcabile în toate domeniile construcției socialiste. Lucrările Marii Adunări Naționale v-au adus la cunoștință rezultatele însemnate obținute în realizarea și depășirea planului de stat, în creșterea producției industriale și agricole, în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Noi uzine utopice au fost cheltuite pentru dezvoltarea bazei materiale a agriculturii socialiste, s-au construit noi cartiere de locuințe, spitale, școli și alte instituții de cultură. Republica noastră populară oferă tabloul unei țări cu o economie viguroasă, în plin avânt.

Scotînd în evidență succesele, noi sintem, totodată, conștienți de greutatea ce mai trebuie învinsă într-un sector sau altul al activității noastre. Construim doar o societate nouă. Punem o temelie trainică făuririi bunăstării celor mulți. Orice om cinstit, de bună credință care știe de unde am pornit, ce am realizat, spre ce culmi luminoase pășim, este însuflețit de dorința de a depune eforturi neobosite și perseverente pentru a-și aduce din plin contribuția la înlăturarea obstacolelor mărețe ale socializării.

Avem convingerea că în anul 1964, în care vom sărbători 20 de ani de la eliberarea patriei, noi victorii ale construcției socialiste vor face țara mai prosperă, viața fiecărui om al muncii tot mai bună și mai îndestulată.

În viața internațională, anul de care ne des-

părțim a marcat importante succese pentru țara noastră și pentru socialismul.

Ceea ce a caracterizat în ansamblu acest an a fost afirmarea mai puternică a principiilor coexistenței pașnice între statele cu orientări sociale deosebite, crearea unui climat mai favorabil destinderii internaționale și promovării unor relații multilaterale între toate țările.

Republica Populară Română, ca și celelalte state socialiste și alte state iubitoare de pace, militează pentru înlăturarea unor noi pași în această direcție pe arena internațională. Țările socialiste formează o mare familie, însoțită de cele mai înalte idealuri pe care le-a cunoscut omenirea. În vremea noastră, sistemul mondial socialist joacă un rol hotărîtor în apărarea păcii și în întreaga dezvoltare a societății omenesci. Superioritatea crescîndă a forțelor păcii și progresul constituie trăsătură caracteristică fundamentală a relațiilor internaționale în epoca noastră.

Dragi tovarăși și prieteni,

În numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, al Consiliului de Stat și al guvernului Republicii Populare Române, adresez eroicilor clase muncitoare, vrednicilor noastre țărâni, inginerilor din fabrici, uzine sau unități agricole, oamenilor de știință, artiștilor și cultură, femeilor, tineretului și copiilor, întregului nostru popor cele mai călduroase felicitări cu prilejul Anului Nou!

Tuturor vă doresc spor la muncă, un an bun, sănătate și fericire!

Vă propun ca acum, în clipa cînd se vestește Anul Nou, să închinăm paharul pentru propășirea scumpei noastre patrii, pentru pace în lume!

Iubiți tovarăși și prieteni, la mulți ani!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Proletari din toate țările, uniți-vă!

ANUL XX, SERIA II,

Nr. 4550

4 pagini — 20 bani

Vineri 3 ianuarie

1964

În noaptea ANULUI NOU

• De la
ONEȘTI
• la
BUCUREȘTI

Obișnuți cu drumurile, am pornit și-n noaptea Anului Nou să colimăm țara, încercînd să facem — de la Onești la București — un film al bucuriei colective.

„Ce brad minunat am aprins, ce brad minunat!”

Ultimele ore ale anului 1963 au pîșit Oneștii în plină sărbătoare. Ca în toate regiunile pulsat orașului era mai accelerat, magazinele erau pline de cumpărători grăbiți, se auzeau felicitări. În capătul de sus al vechii Magistrale se aprinseseră luminile în „orașelul copiilor”, întregul oraș fiind dominat de un brad cu ghirlande colorate. Dinspre Borzești sau din vechiul satuc Onești soșiseră în oraș cete de copii cu buhaiul vestind că în curînd va începe Anul Nou.

Pe la ora șase seara se pornise să ningă ușor. Tot la ora aceasta zărele din ultima zi a anului 1963 au adus aci o veste pe care, de fapt, oneștii o cunoșteau cu toții, dar pe care o citeau cu acea plăcere cu care și se confirmă de undeva, de departe, că ai făcut un lucru bun. Știrea spunea că aci, la Onești, a intrat în funcțiune fabrica de polistiren a Combinatului de cauciuc, cu o producție de 6.500 de tone anual. Era ultimul comunicat pe care cel mai tânăr oraș îl trimitea țării, în ultima zi a anului care s-a încheiat și, ocupînd locul de frunte în paginile ziarelor, știrea îi bucura pe toți — constructorii sau operatorii.

Dealtfel, primul om cunoscut pe care l-am întîlnit în Onești făcea parte din familia constructorilor: soția tovarășului Dumitru Novîșki, vesti-

tul meșter, care — împreună cu alți constructori — ca Gh. Bucela, au deșchis nume din numele orașului. Ultima dată cînd am scris despre meșterul Novîșki era în preajma zilei de 23 August, cînd constructorii din echipa sa se grăbeau să dea gata o școală nouă și câteva blocuri noi.

— Oho, de-atunci au mai făcut multe! ne-a spus soția meșterului. Acum să-l ertaji, n-o să-l găsești nici la șantier, nici acasă — e dus și el după niște cumpărături. Vine Anul Nou și pentru la noaptea joacă rol de... Moș Gerilă.

I-am transmis constructorului urările cele mai călduroase, lui și familiei sale, lui și băieților săi.

Dar Bucela? N-am aflat pe unde se află, unde-și petrece revelionul. Pe frontispiciul unei clădiri încă netencuite, pe ale cărei ferestre cineva scriesese cu var: „Cinema, Cinema” — era o pancartă mare care vorbea de metodele tinărului fierar betonist. La bradul de Anul Nou, constructorii de locuințe din Onești au adăugat o „ghirlandă” originală: în 1963 ei au construit noua magistrală a Oneștiului, cu șiruri lungi de blocuri-turn, înalte de cîte 9 etaje. În multe din ele s-au aprins luminile, 900 de familii mulțindu-se în cursul anului care s-a încheiat în apartamente noi.

Se făcuse ora 7 seara și revelionul bătea la ușă. Am căutat ultimul bloc-turn dat în folosință și l-am aflat ușor: blocul D3 cu 100 de apartamente din cvartalul 7 de pe noua magistrală, ultimul bloc cu luminile aprinse în 1963. Am căutat apartamentul numărul 1 și am bătut la ușă: ne-au deschis tînărul Corneliu Pascu, tehnician constructor și soția sa, Maria, contabilă în o unitate CEC. Se pregăteau să primească oaspeții.

Coborîm un etaj. Pe ușa apartamentului 17 un tînăr încărcat cu pachete și... damigene grele ieșea în fugă.

— Un interviu...
— Mă scuzați, n-am timp. Mă duc să-mi iau soția de la

servici; petrecem revelionul la Comănești, la niște rude. La mulți ani!... Și s-a dus.

Am citit pe cartea de vizită de lingă sonerie că se numește Ilie Moldovan, că e lăcătuș la secția electroliză a Combinatului chimic Borzești.

La apartamentul 29 era ușa întredeschisă și s-auzea dinăuntru radioul dat la maximum: cînta. Am intrat la familia mecanicului Dinu Alexandru. Bucuriile pe care le-a adus 1963?

— Sint multe. În ziua de 14 decembrie ne-am căsătorit. Tot atunci am primit locuință. În 1963 soția a devenit studentă. Am făcut o excursie frumoasă la mare... Pentru 1964 alte planuri — să dau examenul de maistru, să ne mobilăm o cameră...

Și iată apartamentul 100. — Soțul meu se odihnește, ne-a spus tovarășul bălăneșcu.

— Înainte de Anul Nou? — Da, în noaptea asta e de serviciu la Combinat. Trebuie să-și facă datoria.

Ora 20. La restaurantul „Trotușii” una dintre cele 2 mari săli e pregătită pentru revelionul tineretului. Primii din cei 200 de tineri evidențiați în întrecere, care-și vor sărbători Anul Nou aci, cu și început să sosească. 76 dintre ei sint muncitori, tehnicieni, ingineri de la Combinatul de cauciuc sintetic, itată-l pe Aurelian Cristea, dispecer, pe inginerul Constantin Papuzu, pe operatorul chimist Dumitru Rotaru, pe laboranta Viorica Bulai... Imbrăcați de sărbătoare, pășesc în sala frumos împodobită cu zîmbetul pe buze...

Muzica începuse. Dar noi n-am putut sta. Plecînd din Onești ne-am dus să facem o cursă de-a lungul aceluși șirag de uzine care jicătesc Oneștii și Borzeștii. Într-adevăr, ce „brazi” uriași au floare de lumină a împodobit poporul nostru în ultimii 5

EUGEN FLORESCU

(Continuare în pag. a III-a)

Muzică, dans, veselie... Așa au sărbătorit revelionul, tinerii din orașul Ploiești!

Foto: ION CUCU

Primirea la Consiliul de Stat a șefilor misiunilor diplomatice din R. P. R.

Președintele Consiliului de Stat al R. P. Romine, Gheorghe Gheorghiu-Dej, împreună cu președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer, au primit marți la amiază, la Palatul Consiliului de Stat, pe șefii misiunilor diplomatice acreditați în R. P. Romină. Au participat Grigore Geamănu, secretarul Consiliului de Stat, și George Măcoveșcu, adjunct al ministrului afacerilor externe.

Au reprezentat felicitări Consiliului de Stat și guvernului, tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej personal, cu ocazia celei de-a 16-a aniversări a proclamării R. P. Romine și cu prilejul Anului Nou și urări de prosperitate poporului român, ambasadorii: R. P. Chineze — Șiu Gien-guo, decanul corpului diplomatic, R.S.F. Iugoslavia — Arso Milatovici, R. S. Cehoslovace — Jaroslav Sykora, Uniunii Sovietice — I. K. Jegalin, R. P. Albania — Rapi Gjermeni, Indoneziei — Sukrisno, Cunei — Manuel Yepe Menendez, R. P. Ungare — Jenő Kuti, Turciei — Semsettin Arif Mardin, R.P.D. Coreene — Giân Du Hoan, El-

veției — Emile Bisang, R. D. Germane — Anton Ruh, R. P. Polone — Wieslaw Sobierajski, Finlandei — Martti J. Salomies, Indiei — K.R.F. Khilnani, R. P. Mongole — Togocin Ghenden, Austriei — Paul Wetzel, R. P. Bulgaria — Gheorghil Bogdanov, Republicii Arabe Unite — Mohamed Fahmy Hamad, Franței — Pierre Paul Bouffanais; miștrii: Italiei — Alberto Paveri Fontana, Marii Britanii — James Dalton Murray, Statelor Unite ale Americii — William A. Crawford; Statelor Unite ale Braziliei — Carlos Jacyntho de Barros; însărcinații cu afaceri ad-interim ai: Argentinei — Enrique J. B. Chaillon, Danemarcei — W. Winther Schmidt, Uruguayului — J. P. Bastarica, Israelului — Israel Hativ, Suediei — Sture Johanson, R. D. Vietnam — Le Van Chat, Ghanei — I. D. Dickson, Belgiei — Piet Maddens, Greciei — Euripides P. Kerkinos.

Tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Ion Gheorghe Maurer au mulțumit pentru felicitările și urările exprima-

te și s-au întrecut într-o atmosferă tenească, cu șefii diplomației.

Adresîndu-se tovarășul Gheorghiu-Dej a constatat că anul 1963 a fost realizări de seamă pentru noastră, iar pe plan internațional a marcat un nou în destinderea relațiilor între state. Anul care se încheie a demonstrat încă o dată politica de coexistență a fost singura viabilă și continuată.

R. P. Romină va acoperi viitorul întregul sprijin cărui pas în direcția desrării relațiilor internaționale reglementării pe cale pa a problemelor litigioase naționale, în scopul cordării păcii în lume.

Tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej și Ion Gheorghiu Maurer au toastat pentru pace și au adresat celor prezenți urări de fericire și prosperitate. Apoi s-au fotografiat împreună cu șefii misiunilor diplomatice acreditați în R. P. Romină.

(Agerpres)

TELEGRAM E

Tovarășului OSVALDO DORTICOS TORRADO
Președintele Republicii Cuba

Tovarășului FIDEL CASTRO RUZ
Prim-ministru al Guvernului Revoluționar al Republicii Cuba
Havana

În numele Consiliului de Stat al Republicii Populare Romine, al guvernului și poporului român și al nostru personal, vă transmitem din partea poporului român prieten cele mai călduroase felicitări, cu prilejul celei de-a V-a aniversări a victoriei revoluției cubane.

Poporul român nutrește o sinceră prietenie față de poporul frate cuban, se bucură de succesele sale în dezvoltarea țării pe drumul socialismului și își exprimă caldă simpatie și frățească solidaritate cu lupta poporului cuban pentru apărarea independenței și a cuceririlor sale revoluționare.

Sintem conștienți că prietenia frățească și relațiile de colaborare statornicite între R.P.R. și Republica Cuba se vor dezvolta în interesul comun al țărilor noastre și al victoriei cauzei socialismului și păcii în lumea întreagă.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ ION GHEORGHE MAURER
Președintele Consiliului de Stat Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Romine al Republicii Populare Romine

Celui de-al XX-lea
Congres al Partidului
Comunist din Suedia

Stockholm

Dragi tovarăși,

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român adresează delegațiilor la cel de-al XX-lea Congres al Partidului Comunist din Suedia un cald salut frățesc și urează întregului partid noi succese în activitatea sa închinată luptei pentru pace, democrație, progres social și un viitor luminos al poporului suedez.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI
MUNCITORESC ROMÂN

(Urmare din pag. 1)

ani pe bătrina Vale a Troțușului! La cel mai tânăr dintre ei, Fabrica de polistiren, schimbul III se pregătea să preia lucrul: aproape în întreaga vale a Troțușului în noaptea de Anul Nou a fost „foc continuu“.

Cinstire focului continuu

I-am cunoscut pe câțiva dintre aceia care, în timp ce milioane de oameni stăteau la mese, cântau sau dansau în noaptea de Anul Nou, ei își făceau datoria îmbrăcați în halatele muncii.

Schimbul de noapte la Fabrica de polistiren a fost condus de o fată, maistrul chimist Elena Bărbulescu, o fată energică, bine pregătită profesional, cunoscută pentru hărnicia ei. Cu Ștefan Andreoaie, cu Costache Gavriliță, și cu alți tineri din schimbul ei au întinpat noul an din ultimele tone de produse din 1963, primele din 1964.

Și la secția a II-a a Combinatului de cauciuc în schimbul de noapte i-a revenit rîndul tot unei tinere meșter — Valeria Matei, care în noaptea de Anul Nou a îndeplinit operații de... dehidrogenare a izopropilbenzenului la alfa-metilicilene! Frumoasă, neobișnuită chimic, dar ce oameni obișnuiți, Unul dintre tinerii care au alimentat focul continuu la Onești în această noapte, Florian Vasile este operator la polimerizare, un băiat cu ochi albaștri, foarte modest.

— Ce vîrstă ai? I-am întrebat.

— 27 fără cîteva ore... Întîi Ianuarie e ziua mea de naștere...

S-a întîmplat ca în ziua de naștere să-i vină rîndul să fie de serviciu, ziua aceasta fiind și ziua Anului Nou și el a venit să-și facă datoria.

La mulți ani prietene! Tîie și tovarășilor tăi anul 1964 să vă aducă noi și noi bucurii!

„Semne bune anul are“

Repetăm și noi, ca și urătorii: de urat am mai ura, dar ne-asteapă încă drum lung. Abia ieșim din Onești și din sat în sat, ne întîlnim mai la tot pasul cu ceteele de colindători. Frumoasele tradiții populare se păstrează în această parte a Moldovei cu prospețimea cu care vin ele din școli. Buhăiul, capra, ursul, curgălii, pocnetele de bici și hăiturile vorbesc despre o imaginație neobișnuită, despre un dar al povestirii, al vorbelor măiestrite, despre visul de veacuri al poporului spre o viață fericită.

În munții Oituzului dăm de zăpădă. Amprenta Anului Nou e și mai puternică. Pe drumul acesta, între munții neguroși, în satul Oituz, ascuns într-o vale, am întîlnit o sanie după vechile obiceiuri. Era încărcat în ea un brad verde, împodobit, și omul care mîna boii, striga:

„Ei vestesc pe mic și mare
Semne bune anul are...“

Brașov — oraș al muncii și veseliei

Se apropia ora 24. Mergem cu o sută la oră să primim Anul Nou în mijlocul constructorilor brașoveni. În noaptea asta, orașul muncii de înaltă specializare, Brașovul, e un oraș al veseliei. La „Trac-

Are niște mustași ca-n cărțile de povești, poartă titlul de laureat al Premiului de Stat și mindria de-a fi crescut și educat generații întregi de tineri muncitori. Băieții de la secția șasiu l-au așezat în capul mesei să le conducă veselia, să fie inițiatorul momentelor lor vesele, la care se pricepe meșterul ca și la strunjirea pieselor de mare precizie. La alte mese: Mihai Rogoz, Gh. Robu, Radu Bumbu, Soacă Benone, Sudori, șoferi, tehnicieni, maștri.

Lîngă pomul de Anul Nou au apărut și aci urătorii. „Aho, aho, frați oțelari“, strigă unul.

„Voi ce șarje-mi strunți, Voi ce forme-mi făuriți Haideti toți craișitorii Tarnătorii, vopsitorii Cei de pe la polizoare, Fetele miezitoare, Voi de la elaborare,

Că făcărăm și-n ast an Șase sute peste plan, Roată măi lîngă pahare Și să facem o urare Una ca să știe

Că-i pentru oțelarie!“

Au urd colindătorii pentru toți muncitorii uzinei, care au îndeplinit planul anual cu 8 zile înainte de termen, multe nume au fost amintite.

Nu departe de uzina amintită se desfășura revelionul tineretului din orașul Brașov. Peste 500 de tineri de la toate întreprinderile din oraș participau la revelion. Parcă ninsese cu confetti, fiindcă toți aveau în păr fluturași multicolori. Se dansa cînd în sală a intrat tovarășul Aldea Militaru, primul secretar al regiunii de partid Brașov.

— Am venit să vă urez An Nou bogat și fericit, le-a spus dînsul tinerilor. Cu puțin timp înainte, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej ne-a dat telefon și ne-a rugat să transmitem tuturor locuitorilor regiunii

Frumoasa tradiție populară a urătorilor se păstrează și la Onești.

În noaptea ANULUI NOU

niș Brașov — tineri și vîrstnici — urări din partea sa. Propun tovarăși, să ridicăm paharul în cinstea conducătorilor partidului nostru!

Minute întregi sala întreagă a cîntat în cor „Mulți ani, trăiască“, s-a ovaționat.

Am făcut și aci cîteva cunosțințe. La o masă, i-am fe-

licitat pe trei prieteni — tinerii Mihai Vandamek, maistrul forjorii Octavian Grozea și Gheorghe Popela de la Uzinele „Tractorul“. Erau hărtîriți ca în 1964 să lucreze tot așa de bine cît și în 1963, poate și mai bine.

Pe tinerii brașoveni i-am lăsat dansînd.

Reîntîlnire cu...

Oneștii

Pornisem spre Valea Prahovei cînd în difuzorul aparatului de radio am auzit muzica și veselia la... Onești. Din sala Combinatului chimic reportierii radiodifuziunii transmiteau momente ale revelionului. S-a auzit vocea tovarășului Costache Sava, directorul combinatului, care i-a felicitat pe muncitorii cu ocazia Anului Nou, pe care-i sărbătoreau... a doua oară. Prima dată l-au sărbătorit la 11 noiembrie cînd toate secțiile și-au îndeplinit planul anual. Vorbea despre hărnicia și priceperea inginerului Ionescu Virgil, șeful instalației de hexaoluran, despre sudorul Udrea Ion, despre strungarul Dobre Ion, despre maistrul Ion Alexe și despre mulți alții, care se aflau la ora aceea în sala revelionului. Angajamentele lor pentru anul care vine sînt frumoase ca

și succesele de pînă acum. Le-am auzit transmise de spicherul radioului: să depășească în 1964 producția globală cu 10 000 000 de lei, să producă peste plan 5 000 de tone de îngreșăminte pentru agricultură, 2 000 de tone de sodă, să realizeze economii valorind circa 4 000 000 de lei...

Treceam printre brazi, urcînd serpentinele Predealului și-n pacea munților ne reîntîneam cu Oneștii.

nu sînt altceva decît 200 de membri ai unui nou institut alcătuit ad-hoc: institutul veseliei. După profesiunile lor zăcnea cei pe care-i vedem sînt cercetători științifici — ingineri, medici, atomiști, endocrinologi... Alături de ei, 30 de academicieni au venit să-și serbeze revelionul pe Valea Prahovei — printre-sare acad. Ștefan Milcu, Ionescu-Zeletin, Miron Niculescu, Dumitru Dumitrescu, primul secretar al Academiei.

Grupul de cercetători, la care ne aflăm în oșpeție, a venit cu o zi înainte la Predeal. Dimineața au avut de trecut cîteva probe: de schi, de sînișiu, de turism.

— Seara?

— Proba de voie bună!

Evenimentul cel mai deosebit? O logodnă... De altfel, aceștia erau doar 200 din 10 000 de membri ai „Institutului de voie bună“, oameni ai muncii care și-au petrecut revelionul în sute de cabane la Predeal, Piriul Rece, Poiana Brașov, Păltinș, Cristianul Mare, Cioplea, Sinaia, Bușteni... Cînd am trecut prin Sinaia se vedeau lumini la Cota 1400, la Virful cu Dor.

În orașul petroliștilor

După o scurtă oprire la Cîmpina, la revelionul unde săr-

bătoreau Anul Nou tinerii de la Uzina Mecanică, Uzina Poiana, Uzina „Neptun“ și alții, iată-ne printre petroliști, la Ploiești. Marele Patat al culturii își deschisese porțile celor 450 de tineri evidențiați în întrecere, muncitori la Rafinăria 1, la Rafinăria „Telegaen“, la Uzina 1 Mai, la Scheia Boldești, la Uzina de îngreșăminte din Valea Călugărească, tineri din școli, din instituții...

Fecerie luminată și pavoazat, palatul îndemna la voie bună. De altfel, la ora la care am ajuns, se dansa „cu tot focul“.

Erau acolo numeroși tineri de la marele combinat petrochimic de la Brazi. Se întîlniseră, de pildă, luînd loc la aceeași masă, Ilie Georgescu, tablonist la secția DAV, intrată în funcțiune în 1963, cu Enache Burada, constructor al acestei instalații, lăcătuiș monitor la ISCM. În 1963 Georgescu a dat și el o mîină de ajutor constructorilor. În 1963 Enache a primit, pentru hărnicia și priceperea lui Ordinul Muncii; în 1964 va lucra la montarea agregatelor de la combinatul petrochimic.

Constructorul și specialistul în conducerea agregatelor își dădeau mina. Au făcut lucru

buun amîndoi, vor face și mai bun în anul care vine. E promisiunea lor la început de an.

București — final de călătorie

Drumul pînă la București s-a desfășurat printr-o înșiruire de sate. La Tătărani, la Tîncăbești și Balotești oamenii ogarelor au sărbătorit cu bucurie anul care începe. Sămînta pusă de ei sub brazdă în toamnă a încolțit și mugurii ei se văd. Au muncit bine în anul care a trecut, vor să obțină recolte și mai bune în 1964.

Și iată Bucureștiul. S-aprind zorii de zi cînd intrăm în Piața Republicii. Sute de mii de oameni au petrecut o noapte de veselie la revelioanele care s-au organizat în uzine, în instituții, în familii. Acum se întorc spre casa sau au ieșit să prindă răsăritul noului an ajură, în aer liber.

Deschidem din nou aparatele de radio și aflăm că oamenii pe care-i vedem vin de la Uzina „Griștea Roșie“ de la „Vulcan“, de la Fabrica de confecții și tricotate-București, și din alte zeci și zeci de locuri unde s-au organizat revelioane colective. La casa de cultură a studenților carnavalul mai era încă în toi, deși veniseră zorii.

Familia tinerilor Anica și Anghel Concea, muncitori la Întreprinderea „Partizanul“-Brașov

Intîmpină Anul Nou cu optimism, cu veselie și... cu paharele pline.

Fotografiile: 1. CUCU

● Oaspetele tuturor: veselia

BUCUREȘTI

Anul 1963: ultimele ceasuri. Multime de oameni. Trafic de circulație intens, stații aglomerate. Florăriile expediază Nou-

lui An mesaje de flori. Înainte de a intra în istorie, 1963 se pregătește să facă primirea cuvenită predecesorului său, 1964.

Ora 21,30 — începe sărbătoarea revelionului. La Casa de cultură a studenților din București și-au spus cuvîntul tineretea și fantezia. Aproape 900 de invitați, studenți din cele 13 institute de învățămînt superior: Universitate, Medicină, Construcții, Politehnică, Petrol, Teatru, Conservator, Institutul de limbi străine etc.

„Și în celelalte institute de învățămînt superior din Capitală — la Institutul politehnic și la Universitate, la I.M.F. și la Institutul agronomic, la Institutul de construcții și la Institutul pedagogic — studenții au întîmpinat Anul Nou, 1964, cu entuziasm, alături de colegii și profesorii. Cu toții au avut în mijlocul lor un oaspete bine dispus — VESELIA!“

La Casa de cultură a raionului „16 Februarie“ petrecerea era în toi.

Pe scenă cînta orchestra Caset de cultură. Am ascultat pe solistul de muzică ușoară Miron Nicolae, pe care îl cunoscușem nu e mult la Uzinele „Semănătoarea“ în hata strungurilor.

După ora 24 urmau să se urce pe scenă artiștii Teatrului de operă și balet — apoi soliștii de muzică ușoară: Nicolae Nițescu, Mara Ianoli, Sorina Dan și Mircea Crișan.

Dar am plecat mai departe, pe itinerariul revelionului. A-telierele „9 Mai“ din Bulevardul Armata Poporului, 200 de invitați foarte, foarte veseli. Brigada selecționase spre popularizare numai „pozitivele“. Și pe bună dreptate. Pentru că la 23 decembrie 1963 muncitorii atelierelor au raportat îndeplinirea planului la producția marfă înainte de termen, economisind 850 000 lei, dubtu de cît se angajaseră. După ce am închinat un pahar din podgoriile Odobestiilor, împreună cu tovarășul M. Calonițescu, cel care în 1963 de 12 ori a fost evidențiat în producție — am continuat itinerariul revelionului și prin alte locuri.

Anul 1964 intrase triumfal. Oamenii îl așteptau ca să-i îmbogățească zilele cu faptele lor. La mulți ani!

ION MARCOVICI

● Șarjele Revelionului

RESITA

Sărbătoare de revelion. La Reșița, la oțelărie, totul era obișnuit: macaralele încărcau uriașele cuptoare, se luau probe de oțel, se făceau pregătiri pentru turnare. Se elabora prima șarjă de oțel din noul an. La cupitorul nr. 2 s-au făcut toate pregătirile. Oțelarii, sub conducerea prim-topitorului Adam Ghemănanu, au dat chiar în prima oră a anului nou o șarjă a producției din 1964.

Cele două șarje care au urmat au fost elaborate concomitent la cuptoarele nr. 1 și 5. Dumitru Cirtol, prim topitor la cupitorul nr. 1 a precizat că încă de la prima șarjă s-au obținut rezultate bune, încît s-a reușit ca durata de elaborare să se reducă față de timpul planificat. La acest prim succes tinerii prezenți în noaptea de revelion pe platourile oțelăriei: Ion Malanca, Vasile Roșca, Nicolae Fasolea și-au adus o contribuție de cinste.

„Ca și în ultimii ani la O.S.M. Oțelul roșu, printre oțelării care în noaptea de revelion se aflau pe platou, a venit orchestra de muzică populară pentru a la prezenta cîteva melodii. În primele minute ale anului nou, tovarășul Andrei Dumitru, directorul uzinei, a fost prezent în mijlocul oțelărilor, urîndu-le și în viitor realizări în muncă și viață, fericire personală. Aici, la Oțelul roșu, elaborarea primei șarje a noului an s-a făcut la cupitorul nr. 12 de către prim-topitorul Pavel Bunei și tinerii oțelari Marin Popa, Vasile Răducanu și alții.

Greutatea acestei șarje a fost cu cîteva tone mai mare decît sarcina planificată.

ILIE BRINDESCU

● Cînd anii s-au întîlnit pentru o clipă

CLUJ

La „Revelionul tineretului“, în decurul unei săli împodobită strălucitor pentru festivitatea de începere a unui nou an, au petrecut împreună peste 800 de tineri din întreprinderile industriale din Cluj, evidențiați în întrecerea socialistă, studenții fruntași la învățătură. Anul 1963 își depăna ultimele clipe. În sală s-a făcut liniște deplină. Tinerii ascultau cu atenție cuvîntarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej. Iar cînd anii s-au întîlnit pentru o clipă, din sute de piepturi tinere au răsunat urale și ovăzii. Paharele pline sînt închinare pentru succesele unui nou an pe care toți și-l doresc mai bogat, cu și mai multe succese în muncă și în viață.

Au urmat apoi tradiționalele plugușoare, felicitări, surprizi-

● Primul interviu

CRAIOVA

nu tren: personalul de București. Dar iată, acele caesornicele care arată ora 12. Din toate părțile răsună o urare de bucurie. Tradiționalul „La mulți ani!“ te întîmpină peste tot. Și aici, în stația Craiova, ca și la sonde, la furnale, la oțelării, sau în alt loc de muncă, procesul de muncă este continuu. La intervale de timp aproximativ egale, vin sau pleacă din stație alte și alte trenuri de persoane sau marfă.

Pe linile de manevră, sub atenta îndrumare a tînarului Ion Coca, inginer de tranzit, se compun și se descompun alte trenuri de marfă.

Printre cei aflați la serviciu, l-am găsit și pe inginerul Constantin Preoteasa, șeful stației. Nu am rezistat tentației de a-i lua primul interviu pe anul 1964.

— Intr-un fel, spunea tovarășul inginer, rămas bun de la 1963 ne-am luat încă de la 20 decembrie, cînd din stația Craiova a pornit ultima garnitură de marfă înscrisă în sarcinile de plan ale anului trecut. Cu noul an, facem cunoștință acum, cînd primim și expediem primele garnituri din planul pe 1964. Anul acesta, sarcinile de plan sînt mai mari cu circa 20 la sută față de anul trecut. Stației i se vor aduce o serie de îmbunătățiri: se va mări capacitatea de prelucrare prin construirea a 7 linii de manevră, va crește înzestrarea tehnică cu alte 3 partizi de manevră și o locomotivă. Intr-un cuvînt, Anul Nou se va simți de la început bine...

V. BARAC

● Cupele oțelărilor

HUNEDOARA

Anul nou a fost întîmpinat la Hunedoara cu tradiționalele urale și clinchete de pahare pline, cu jerbe de artiștii multine.

Sentimentul elaborării ultimelor tone de fontă, oțel și laminat din victoriosul an care a trecut, sentimentul plămîndirii primelor tone de metal dintr-un nou și însuflețitor plan de producție a generat mîndrie și entuziasm în rîndurile siderurgistilor aflați la datoria muncii în noaptea de revelion.

La secția I furnale, secție care și-a îndeplinit cea dintîi din Combinat sarcinile de plan pe anul trecut, se aștepta cu emoție prima descărcare de fontă din nou an, tocmai în momentul cînd deasupra Hunedorei se revărsa un univers de stele în toate culorile, marcînd „piatra de hotar“ dintre anul vechi și nou. Topitorii de pe platforma de descărcare au trecut la posturile lor. Prim-furnalistul Ștefan Stancu a cercetat încă odată cu ochii bunului cunoscător fonta clocotindă din pîntecele furnalului, și-a privit ceasul, apoi a anunțat începerea evacuării. Șteful a fost deschis, suvoitul de fontă a început să se reverse. În același timp a sosit vestea că și furnaliștii din schimbul condus de maistrul Gheorghe Cîrmaș de la secția a II-a furnale, au început evacuarea primei fonte din noul an.

Oțelării de la Combinatul Siderurgic Hunedoara, deservesc cele mai mari și mai moderne cuptoare Martin din țară. Gîndurile oțelărilor hunedoreni este să sporească producția de oțel, să smulgă agregatelor indicii mai mari de utilizare, să producă metale de cea mai înaltă calitate.

La laminorul de sîrmă, una dintre cele mai tinere secții ale Combinatului, oamenii din schimbul condus de tînarul maistru Mircea Mihai, ca de altfel toți laminoriștii din secțiile 1 000 mm, 650 mm, 800 mm, așteptau și ei cu emoție trecerea prin caje a primelor lingouri din noul an. Iar cînd acest eveniment a avut loc, ei s-au felicitat reciproc, cu săldură, pentru primele laminate din 1964.

IOAN RUS

LAL ROMULUS

